

1. UVOD

Kriminalistika (po pragmatičkoj definiciji) je ona nauka koja proučava, pronalazi i usavršava naučne i na praktičnom iskustvu zasnovane metode i sredstva, koja su najpogodnija da se otkrije i razjasni krivično delo, otkrije i privede krivičnoj sankciji učinilac, obezbede i fiksiraju svi dokazi radi utvrđivanja (objektivne) istine, kao i da se spriječi izvršenje budućih planiranih i neplaniranih krivičnih djela.

Izraz taktika dolazi od grčkog „taktike techne“ – vještina postupanja. Radi se o stručnom izrazu iz oblasti ratnih vještina, a znači učenje o vođenju četa. Izraz „kriminalistička taktika“ prvi put upotrebljava Albert Vajngart u svom djelu istog naziva, 1904. Godine.

2. POJAM KRIMINALISTIKE

Vrednosti koje se ugrožavaju izvršenjem raznovrsnih krivičnih dela od izuzetnog su značaja za društvo i državu, a uspešno otkrivanje krivičnih dela i učinilaca i obezbeđenje potrebnih dokaza nije moguće bez sticanja i primene odgovarajućih znanja, umeća i veština u primeni metoda, a što se upravo i stiče izučavanjem kriminalistike. Kriminalistika je jedinstvena nauka, bez obzira na prihvaćenu njenu poddelu na određene discipline, koja ima više teorijski značaj, budući da praksa zahteva jedinstvenu i sistematičnu primenu kriminalističkih metoda i sredstava, s tim što treba reći da su prisutna i mišljenja koja ne prihvataju poddelu kriminalistike na njene discipline. Kriminalistika se bavi izučavanjem (pronalaženjem, usavršavanjem i primenom) odgovarajućih metoda i sredstava u cilju sprečavanja i otkrivanja krivičnih dela i učinilaca i obezbeđenja ličnih i materijalnih dokaza. Samim tim, u sadržaju svoje definicije kriminalistika obuhvata preventivnu i represivnu komponentu suprotstavljanja kriminalitetu. U tom cilju kriminalistika pronalazi, usavršava i primenjuje naučne i praktične metode, kako sopstvene, tako i metode drugih društvenih, prirodnih i tehničkih nauka, koje stalno usavršava i prilagođava svojim potrebama u suprotstavljanju savremenom kriminalitetu, tako da oni vremenom postaju kriminalistički metodi. Kriminalistika, kao nauka, deli se na sledeće kriminalističke discipline:

- kriminalistička taktika;
- kriminalistička tehnika;
- kriminalistička metodika;
- kriminalistička operativa.

3. KRIMINALISTIČKA TAKTIKA

Kriminalistička taktika, kao disciplina kriminalistike, izučava i primenjuje kriminalistička pravila i metode koji su opšteg karaktera i zajednički za sprečavanje i otkrivanje svih, ili većine krivičnih dela, dok kriminalistička metodika izučava, istražuje i primenjuje najcelishodnije metode i sredstva karakteristična i svojstvena za otkrivanje, razjašnjavanje i dokazivanje pojedinih krivičnih dela.

4. KRIMINALISTIČKA TEHNIKA

Kriminalistička tehnika ima za predmet iznalaženje i usavršavanje najadekvatnijih metoda i postupaka, zasnovanih na dostignućima prirodnih i tehničkih nauka, s ciljem njihove primene u pronalaženju i fiksiranju tragova i predmeta krivičnih dela, bitnih za rasvetljavanje kriminalnog događaja.

Korišćenje savremenih naučnih i tehnoloških dostignuća u suprotstavljanju kriminalitetu, pogotovo u segmentu njegovog otkrivanja i obezbeđenja dokaza, smatra se imperativom u

savremenim uslovima. Organi unutrašnjih poslova mogu imati uspeha u suzbijanju teških krivičnih dela, naročito organizovanog kriminaliteta, samo uz korišćenje savremene njih tehničkih sredstava. Prema tome, nema dileme da li državni organi, posebno organi otkrivanja i gonjenja, a prvenstveno policijski organi, treba da koriste savremena tehnološka dostignuća u suzbijanju kriminaliteta.²³ Takode ne bi trebalo da bude dileme o tome da se pomenuta tehnička sredstva i metodi mogu koristiti ne samo u cilju obezbeđenja dokaza već i u cilju sprečavanja kriminaliteta, obezbeđenjem blagovremenih i kvalitetnih informacija o planiranju i pripremanju krivičnih dela.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com